

Bylo to ode Mne

Duchovní odkaz jeroschimonacha Serafima Vyrického

Rozhovor Krista s duší člověka

Napadlo tě někdy, že vše,
co se týká tebe,
týká se stejně
tak i Mne?
Totiž, co se tebe dotýká,
dotýká se zřítelnice Mého oka.

Drahý jsi v očích Mých,
velmi drahocenný,
a já si tě zamiloval,
a největší potěcha
tedy pro Mne je
vychovávat tebe.
Když pokušení dolehnou na tě,
a jako řeka se valí nepřítel,
chci, abys věděl, že —
bylo to ode Mne.

Pochop, že Mou sílu potřebuje
nemoc tvá,
a že v tom bezpečnost tvá spočívá,
abys Mi možnost dal,
bych tě sám ochraňoval.
Jsi-li v těžké situaci,
uprostřed lidí tě nechápajících,
jež necení si toho, co ti drahé,
ústrky tobě činíce,
věz, že —
bylo to ode Mne.

Já jsem Bůh, který pořádá
okolnosti,
není náhoda, že's ocitl tam, kde
jsi;
právě na tom místě jsi,
které určil jsem ti.
Což jsi Mne nežádal, abych tě
naučil pokoře?
Tedy, hle, zrovna tam postavil
jsem tě, znající, co je utrpení,

do prostředí tohoto, školy takové,
kde právě lekce tato dává se.
Tvé místo a ti, kteří s tebou žijí,
pouze plní Moji vůli.
Máš-li potíže s živobytím,
ze dne na den těžko-li ti vyjít,
věz, že —
bylo to ode Mne.

Tvými prostředky totiž vládnu já
a chci, aby ses ke mně utíkal
a zavislým na mně byl.
Bezedné jsou mé zásoby.
Chci, aby ses přesvědčil
o věrnosti mé a zaslíbení mých.
Jen ať se ti nestane,
aby o příčině nouze tvé
říkati mohli:
„Hospodinu, Bohu svému

nevěřil!“
Máš za sebou noc plnou soužení?,
jsi odloučen od svých blízkých
a srdci drahých? —
Tedy věz,
že sesláno
ti to bylo ode Mne.

Jsem muž bolesti,**
jsem muž utrpení,

dopustil jsem to na tebe, aby ses
ke Mně obrátil
a ve Mně našel věčné utěšení.
Zklamal ses ve svém příteli, či
v kom jiném,
jemuž jsi nabídl srdce
odhalené?, —
bylo to ode Mne.

Dovolil jsem, že tě zasáhlo toto
zklamání,
bys poznal, že Pán je přítelem
tvým nejlepším.

Chci, abys to vše
přinášel a říkal Mně.
Pomluvil tě kdo?
Přenechej mi to.
Přivíň se ke Mně celou duší svou,
já jsem před bouří moře spásnou
zátokou,

abys tady našel skryš
před jazykem hádavým.
Učiním, že vzejde jako slunce
spravedlnost tvá,
a jako polední (jas) bude tvá
nevina.***

Zhroutily se plány tvé,
jsi skleslý na duši a unaven?, —
bylo to ode Mne.

Chystal sis plány, měl záměry své
a přednesl Mi je, ať požehnám je.
Leč přeji si já, abys Mi přenechal
nakládání okolnostmi a řízení
tvého života;
potom Já ponesu odpovědnost za
vše,
vždyť pro tebe to příliš těžké je.
Nemůžeš přece sám
s tím vším se vyrovnat,

neboť jsi pouhým nástrojem
a nikoliv tím, kdo rozhoduje.
Pokud životní nezdary postihly tě
nečekaně,
sklíčenost zachvátila srdce tvé,
věz, že —
bylo to ode Mne.

Neboť já chci, aby duše tvá i srdce
tvé
byly před mými zraky vždy
plamenné,
a v Mém jménu vítězily
nad veškerou skleslostí.
Nedostáváš dlouho zprávy od
blízkých svých,
lidí tobě drahých?,
z malomyslnosti své
a malověrnosti
upadáš do reptání a zoufalství?,
věz, že —
bylo to ode Mne.

Tímto trápením tvého ducha totiž
pevnost víry tvojí zkouším
a neotřesitelnost složených slibů
a smělé tvé modlitby sílu
za všechny tvé
blízké.
Nesvěřil jsi snad péči o ně
mojí prozřetelné lásce?
Nesložil snad jejich záštitu
v přecistou Mou Matku?
Navštívila tě nemoc těžká,
dočasná či smrtelná?,
zůstal jsi na lože své upoután? —
Věz, že —
bylo to ode Mne.

Já totiž chci,
bys ve svých tělesných nemocích
Mne poznal lépe
a hlouběji ještě,
abys nereptal kvůli této zkoušce
která seslána byla tobě,

a nesnažil se
proniknout v plány mé
na spasení duší lidských
po cestách rozličných,
abys bez námitek a pokorně
sklonil šíji svou
pod dobrotu Mou, k tobě
chovanou.

Jestli vykonat něco velikého pro
Mne toužil jsi
a místo toho ulehl na lože nemoci
a nemohoucnosti —
bylo to ode Mne.

Byl bys totiž příliš zaujat dílem
svým
a nemohl bych k sobě přitáhnout
myšlenek tvých,
já však hodlám naučit tě
nejhlubším
myšlenkám těm a naučením
Mým,
abys chápal,
že's v Mých službách.

Naučit tě vědět chci,
že nejsi nic.
Někteří z nejlepších
spolupracovníků mých
odříznuti jsou od činného ve světě
působení,
aby naučili se vládnout zbraní
modlitby neustávající.
Jsi nečekaně povolán,
abys zaujal

těžké a odpovědné postavení?
Jdi, a na Mne se spolehni.
Já ti svěřuji tyto těžkosti
a Hospodin Bůh za to požehná ti
ve všech dílech tvých,
na všech cestách tvých,

ve všem, co se bude konat
rukama tvýma.
Dnes vkládám do dlaní tvých
nádobku tuto s olejem posvátným.
Svobodně jej užívej,
dítě mé!

Každá těžkost, která vzniká ti,
každé slovo, jímž tě haní,
každá překážka v tvé práci,
jež by mohla vyvolat v tobě pocit
zlosti

každý projev nemoci
a neschopnosti tvé
to vše budiž pomazáno tímto
olejem:
bylo to ode Mne.

Pamatuj, že všechny překážky
jsou poučením Božím.
Každý osten otupen bude,
až se naučíš ve všem
vidět Mne,
ať už na tebe
cokoliv dolehne.
A proto skládej ta slova v srdci
svém,
která oznámil jsem ti dnes:
bylo to ode Mne.

Vždyť není ti to zbytečno,
ale je to — tvůj život.

Opatruj je, poznávej a pamatuj
— vždy,
kdekoliv bys byl,
vše posláno je ode Mne
pro zdokonalení duše tvé —
bylo to vše ode Mne.

Tento text, napsaný ve verších, adresoval otec
Serafím jednomu ze svých duchovních dětí,
biskupovi, který byl v žaláři. Je v něm odlesk
hlubokého modlitebního tajemství, které se
otevřívá v rozhovoru Boha s duší člověka.

* Deuteronomium 9,23; Žalm 78,22; Žalm 106,24

** Izaiáš 53,3

*** Žalm 36,6